

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 10C/19/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5719201526
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Gazdačková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2021:5719201526.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin sudkyňou JUDr. Máriou Gazdačkovou v právnej veci žalobkyne: E. U.Š., F.. X.X.XXXX, T. Š. XXX/XXX, XXX XX, H. T., právne zastúpenej JUDr. Zuzanou Tomášovou, advokátkou so sídlom Železničná 90/12, 017 01, Považská Bystrica, IČO: 36 123 692, proti žalovanému: O.. D. U., F.. X.X.XXXX, T. M. X, XXX XX, R., právne zastúpenému JUDr. Tomášom Zbojom, advokátom so sídlom Kuzmányho 4, 036 01, Martin, IČO: 42 072 905, v konaní o zaplatenie 6.627,90 € s príslušenstvom, takt

rozhodol:

- I. Žalovaný je žalobkyne povinný zaplatiť sumu 6.627,90 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. Žalobkyňa má proti žalovanému právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.
- III. O výške náhrady trov konania žalobkyne rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na Okresnom súde Martin dňa 17.4.2019 sa žalobkyňa proti žalovanému, svojmu bývalému manželovi, domáhala zaplatenia sumy 6,627,90 € titulom 5 % úroku z omeškania ročne zo sumy 66.279 € za obdobie od 16.4.2017 do 16.4.2019 a náhrady trov konania.
2. Žalobkyňa žalobu odôvodnila tou skutočnosťou, že bola manželkou žalovaného. Rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 10C/116/2005 zo dňa 9.9.2009 bolo jej manželstvo so žalovaným rozvedené a následne rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 7C/53/2010 zo dňa 28.10.2015 bolo zaniknuté BSM strán sporu. Podľa rozsudku Okresného súdu Martin sp. zn. 7C/53/2010 bol žalovaný zaviazaný vyplatiť žalobkyni vyrovnávací podiel vo výške 66.279 €. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 3.2.2017 a vykonateľnosť dňa 5.4.2017. Žalovaný však ku dňu spísania žaloby vyrovnávací podiel žalobkyni nevyplatil, výplate BSM sa vyhýbal, v dôsledku čoho sa proti nemu vedie exekučné konanie Exekútorským úradom Púchov pod sp. zn. Ex 1/17 súdnym exekútorom JUDr. Ing. Annou Martišikovou. Keďže žalovaný sa s úhradou vyrovnávacieho podielu dostal do omeškania, uplatnila proti nemu žalobkyňa nárok na úroky z omeškania z tohto vyrovnávacieho podielu za bližšie uvedené obdobie.
3. Žalobkyňa navrhla preukázať svoje tvrdenia spisom Okresného súdu Martin sp. zn. 7C/53/2010.
4. Súd vo veci rozhodol najskôr vydaním platobného rozkazu, ktorým žalobe v celom rozsahu vyhovel.
5. Proti platobnému rozkazu včas podal odpor žalovaný, ktorý v ňom uviedol, že navrhovateľka sa podanou žalobou o zaplatenie 6.627,90 € s príslušenstvom podaným na Okresnom súde Martin domáhala vydania rozsudku o zaplatenie ako vyčíslenie úroku z omeškania z priznanej sumy 66.279 € vo výške 5 % ročne od 16.4.2017 do 16.4.2019 rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 10C/116/2005

zo dňa 9.9.2009. Na základe odvolania žalovaného odvolací súd Krajský súd v Žiline rozsudkom sp. zn. 5Co/88/2016 zo dňa 29.11.2016 rozhodol tak, že rozsudok okresného súdu potvrdil. Žalobkyňa mala nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Proti vyššie uvedenému rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5Co/88/2016 zo dňa 29.11.2016 ako odvolacieho súdu dovolanie podľa § 420 písm. f) CSP teda, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. Dovolanie bolo uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5 Cdo 122/2017, zo dňa 18.12.2017 odmietnuté. Dovolačný súd sa v danom smere rovnako ako súdy nižšieho stupňa tendenčne a účelovo vyhol právnej argumentácii vo vzťahu k skutkovým okolnostiam a procesným súvislostiam predmetného konania, a len všeobecne a bez konkretizáciu skutkových dôvodov podaného odvolania posúdil, že dovolanie podľa § 420 písm. f) CSP nie je prípustné. Z vyššie uvedeného dôvodu bola podaná ústavná sťažnosť na Ústavný súd SR, ktorý dňa 15.8.2018 Nálezom sp. zn.

I. ÚS 155/2018 vyslovil porušenie práva na spravodlivé súdne konania O.. D. U. a uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5 Cdo 122/2017, zo dňa 18.12.2017 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konania. Nakoľko ku dňu podania žaloby Najvyšší súd SR o dovolaní nerozhodol a žalovaný mal zato, že na základe podaného dovolania Najvyšší súd SR zruší rozhodnutie, ktoré tvorí podklad pre rozhodnutie vo veci o zaplatenie úrokov z omeškania v predmetnom konaní t.j. OS Martin sp. zn. 10C/19/2019 podal žalovaný odpor proti vydanému platobnému rozkazu Okresného súdu Martin sp. zn. 10C/19/2019 zo dňa 27.5.2019, ako aj z dôvodu, že uplatnený nárok žalovaný považoval v celom rozsahu za nedôvodný a podaný predčasne. Žalovaný vznesený nárok neuznal.

6. K odporu žalovaný pripojil rozsudok Okresného súdu Martin sp. zn. 7C/53/2010, odvolanie proti tomuto rozsudku zo dňa 16.11.2015, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5Co/88/2016, dovolanie proti rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5Co/88/2016, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/122/2017 a nález Ústavného súdu SR sp. zn.

III ÚS 155/2018 zo dňa 15.8.2018.

7. K odporu žalovaného sa vyjadřila žalobkyňa písomným podaním z 19.7.2019, kde uviedla, že skutočnosti, ktoré sa uvádzajú v Náleze Ústavného súdu SR a vyslovenie porušenia práva na spravodlivé súdne konanie, sa týkajú rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/122/2017, pričom Najvyšší súd SR v tomto konaní rozhodoval o mimoriadnom opravnom prostriedku. Právoplatnosť pôvodného konania nebola žiadnym spôsobom odložená, ani iným zákonným spôsobom doposiaľ nebolo vyslovené, že rozsudok Okresného súdu Martin sp. zn. 7C/53/2010 je nezákonný. Keďže ide o mimoriadny opravný prostriedok, žalovaný je povinný rešpektovať rozhodnutie súdu v konaní sp. zn. 7C/53/2010 a podľa tohto rozhodnutia plniť. Z pohľadu žalobkyne nebol dôvod, aby súd konanie prerušil do rozhodnutia Najvyššieho súdu SR o podanom dovolaní.

8. Napriek nesúhlasnému stanovisku žalobkyne súd uznesením sp. zn. 10C/19/2019 zo dňa 26.8.2019 prerušil konanie vedené na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 10C/19/2019 do právoplatného skončenia dovolacieho konania vedeného na Najvyššom súde SR pod sp. zn. 5Cdo/235/2018 v zmysle ust. § 164 C.s.p.. Toto uznesenie, proti ktorému sa neodvolala žiadna zo strán, nadobudlo právoplatnosť dňa 26.9.2019.

9. Najvyšší súd SR v dovolacom konaní znova rozhodol svojím rozsudkom sp. zn. 5Cdo/235/2018 zo dňa 31.5.2021, ktorým dovolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 29.11.2016 sp. zn. 5Co/88/2016 zamietol.

10. Vzhľadom na skončenie dovolacieho konania súd potom pokračoval v konaní o nároku žalobkyne nariadením pojednávania na deň 30.9.2021. Na tomto pojednávaní právna zástupkyňa žalobkyne žiadala, aby súd rozhodol v súlade s písomným petítom žaloby. Poukázala na skutočnosť, že momentálne na vymoženie vyrovnávacieho podielu pre žalobkyňu prebieha exekučné konanie, avšak v období od 16.4.2017 do 16.4.2019 z dlhovanej sumy 66.279 € nebola uhradená žiadna suma, teda výkonom rozhodnutia nebol ovplyvnený za toto obdobie výpočet úroku z omeškania.

11. Právny zástupca žalovaného uviedol, že zotrváva na skutočnostiach, ktoré tvrdil žalovaný v odpore voči platobnému rozkazu, kde tento nárok žalobkyne popieral. Zo strany žalovanej nebol produkovaný

dôkaz preukazujúci, že by žalovaný bol v období od 16.4.2017 do 16.4.2019 z dlhovanej sumy 66.279 € žalobkyni niečo zaplatil.

12. Súd sa v rámci dokazovania oboznámil s listinami pripojenými do súdneho spisu, predovšetkým s rozsudkami Okresného súdu Martin, Krajského súdu v Žiline a rozsudkom Najvyššieho súdu SR, ktorým Najvyšší súd SR naposledy rozhodol v dovolacom konaní a takto vykonaným dokazovaním mal preukázaný tento skutkový stav veci:

13. Právoplatným rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 7C/53/2010 zo dňa 28.10.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 3.2.2017 a vykonateľnosť dňa 5.4.2017, súd vysporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo žalobkyne a žalovaného ako bývalých manželov, okrem iného aj tak, že na úplné vyporiadanie BSM zaviazal žalovaného vyplatiť žalobkyni sumu 66.279 € do 60 dní od právoplatnosti rozsudku. Táto lehota žalovanému uplynula dňa 4.4.2017 a dňom 5.4.2017 sa žalovaný dostal do omeškania s úhradou vyrovnávacieho podielu. Ak potom žalobkyňa žiadala úrok z omeškania za obdobie od 16.4.2017 do 16.4.2019, pričom nebol produkovaný dôkaz preukazujúci, že by v tomto období bol žalovaný žalobkyni na úhradu sumy 66.279 € plnil čo i len čiastočne, žiadala žalobkyňa úrok omeškania dôvodne, pretože žalovaný po celú toto dobu bol v omeškani s úhradou žalobkyni prisúdeného vyrovnávacieho podielu.

14. Nárok žalobkyne na úroky z omeškania nachádza právnu oporu v ust. § 517 ods. 2 Obč. zákonníka.

15. Podľa § 517 ods. 2 Obč. zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

16. Výška úroku z omeškania je o 5 %-uálnych bodov vyššia, ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu (§ 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.).

17. Vzhľadom na vyššie citované zákonné ustanovenia a zistený skutkový stav súd dospel k presvedčeniu, že žaloba žalobkyne je v celom rozsahu dôvodná. Argumenty uvádzané žalovaným neboli relevantné pre posúdenie nároku žalobkyne v čase rozhodovania súdu, ani pre prípadné zbavenie zodpovednosti žalovaného za vznik omeškania s úhradou vyrovnávacieho podielu. Súd preto žalobe vyhovel v celom rozsahu.

18. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p. (Zákon č. 160/2015 Z.z.) súd žalobkyni, ktorá bola v konaní plne úspešná v súlade s jej úspechom v spore, priznal právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, ktorý ho vydal.

Podľa § 363 C. s. p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C. s. p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C. s. p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C. s. p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C. s. p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.